

ZNÁZORNĚNÍ VODY POMOCÍ E-Z WATER (25.5.2004)

V začátcích stavby svého kolejiště jsem se snažil za každou cenu vyhnout tomu, abych na kolejišti musel znázornit jakoukoli vodní plochu nebo vodní tok. Postupem času, jak jsem získával zkušenosti z konference a z internetu obecně, strach z vody postupně upadal. Nakonec jsem došel až do stadia, kdy jsem vodu prostě chtěl.

Za spolupráce jednoho člena konference jsem si pořídil polovinu balení E-Z Water od Woodland Scenics a již mi nic nebránilo ve vytváření vodních toků. Rozhodl jsem se znázornit obyčejný potok, který teče pod jedním z oblouků kamenného mostu na dílu 3.

Do základní polystyrenové desky jsem nožem vydlabal zakroucené koryto. Přemýšlel jsem, jak vyrobit dno, aby se při aplikování rozehráté imitace vody nezničilo. Nakonec jsem použil několik vrstev toaletního papíru silně nasyceného neředěným Herkulesem. Pokládal jsem jednotlivé vrstvy tak dlouho, dokud jsem neměl pocit, že to vydrží. Skončil jsem na 10.vrstvě. Po řádném zaschnutí lepidla se na dně vytvořila skořepina, která byla schopná odolat dalším tepelně náročnějším operacím. Kamenitou strukturu dna jsem znázornil celkem jednoduše. Potřel jsem dno opět Herkulesem a posypal obyčejnou suchou hlínou. Ani nemusí být příliš jemně přesátá. Kameny jsem znázornil zrnky písku a malinkými "mikrooblázky", které v nepřesátém písku zcela jistě jsou. Toto jsem nechal též řádně zaschnout a pak již nastal čas začít se zabývat samotnou vodou. Pro její napodobení jsem použil výše uvedený materiál. Jsou to vlastně zdraví neškodné (a snad i aromatizované) granule, které jsem nasypal do plecháčku a dal na vařič rozehrát (za stálého míchání). Jakmile se všechny granule rozehrály, nalil jsem medově hustou tekutinu do koryta potoka. Na koncích to trochu steklo, ale to není problém. Po zatuhnutí se "převisy" dají odříznout a materiál je možno použít opakovaně. Po nalití a celkem rychlém zaschnutí (pár minutek) jsem si všimnul, že se "voda" nerozlila stejnoměrně a nedotekla až ke břehům. Ani to není problém. Stačí na to horkovzdušná pistole. Opatrně jsem nahříval hmotu, dokud se nezačala samovolně roztékat až ke břehům. Kdo chce mít trochu divočejší tok, může „ústním“ foukáním do mírně rozměklé hmoty vytvořit vlnky. Je třeba foukat tak dlouho, dokud hmota patřičně neztuhne. Pak již vlnky nezmizí. Díky opětovnému rozehrání hmoty se také dostanou prýč bublínky, které se občas v tuhnoucí hmotě vytvoří.

Okolí potoka jsem poté nechal patřičně zarůst. S výsledkem jsem spokojen a ani to moc nebolelo. Měl jsem větší obavu. Ale dokud to člověk nezkusí, nepozná, co takové úkony obnáší. Většinou nakonec zjistí, že to není zas tak složité a podruhé už se mu dělá lépe.

OBRÁZKOVÁ PŘÍLOHA

Obrázek 1 – Struktura koryta před nalitím „vody“

Obrázek 2 – Potok po nalití a ztuhnutí hmoty

Obrázek 3 – Celkový pohled na most s potokem

Obrázek 4 – Pohled na most a potok shora

Obrázek 5 – Pohled z úrovně „človíčka“

Obrázek 6 – Detailní pohled na potok pod mostem